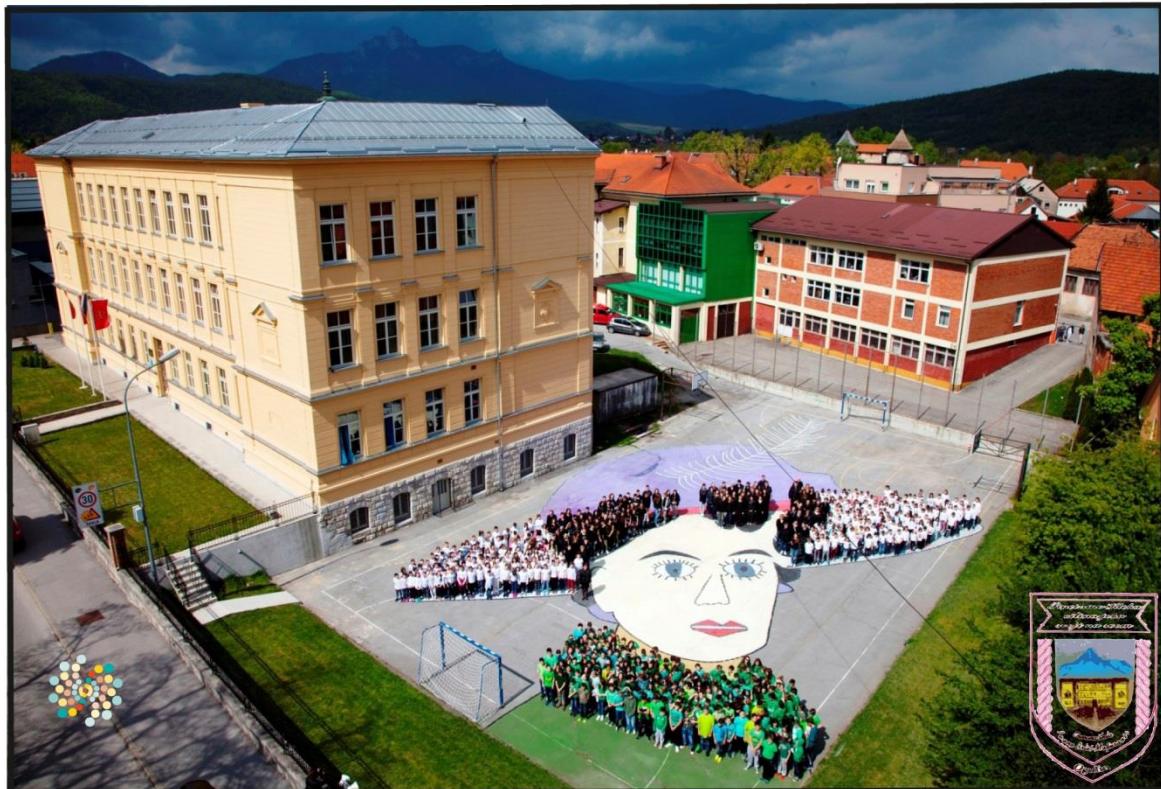

OŠ Ivane Brlić – Mažuranić Ogulin

Osnovna škola Ivane Brlić-Mažuranić Ogulin

OŠ Ivana Brlić Mažuranić -Sinci smo Kleka, višina jeka, svojí na svom-
556. Milenijska Šime Strikomana

Ogulin,
25. travnja 2017.

3.likovno-literarni natječaj „Hvala ti, hvala, Ivano, za bajke prekrasan dar“

18.travnja 2023.

Ivana Brlić-Mažuranić (1874.-1938.)

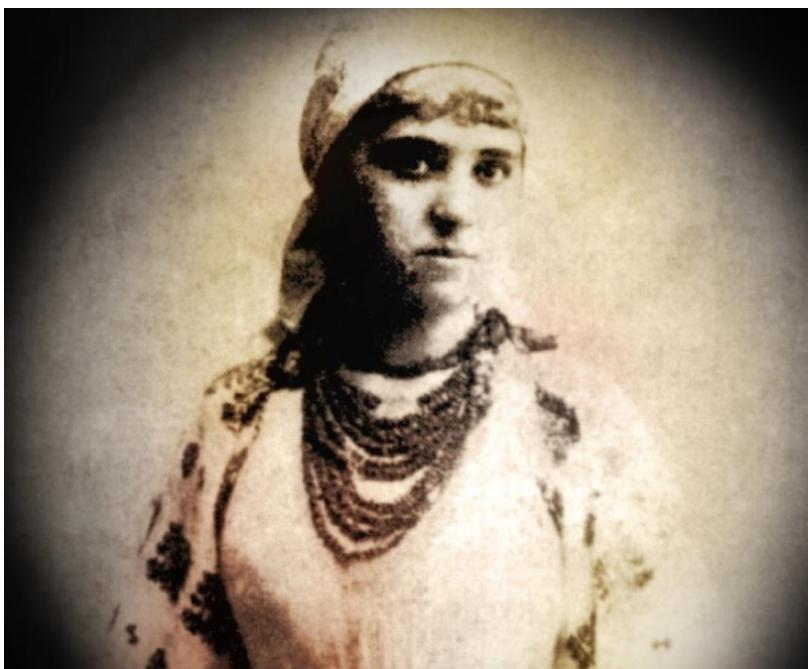

18. travnja 1874. godine, prije točno 147 godina, rodila se **Ivana Brlić Mažuranić**, jedna od najvećih spisateljica u povijesti hrvatske književnosti. Autorica Priča iz davnina i Šegrta Hlapića četiri je puta bila nominirana za Nobelovu nagradu, a mi smo, za obljetnicu njenog rođendana, i ove godine pokrenuli 2. likovno-literarni natječaj „Hvala ti, hvala, Ivano, za bajke prekrasan dar“ u koji smo uključili sve osnovne škole Republike Hrvatske. Za obljetnicu njenog rođendana, pripremili smo malu fotografsku kronologiju njezina života.

Ivana Mažuranić s četiri godine

Ivana Mažuranić rodila se u Ogulinu, u obitelji intelektualaca. Ivanin otac, **Vladimir Mažuranić** bio je pravnik i pisac, a djed pjesnik i hrvatski ban **Ivan Mažuranić**.

Ivana s 14 godina

S obzirom na obiteljsko podrijetlo, Ivana Mažuranić bila je vrhunski obrazovana, a prve književne pokušaje napisala je na francuskom jeziku. Ova fotografija snimljena je 1888. godine, a Ivana Mažuranić na njoj ima 14 godina.

S osamnaest godina se udala i preselila u Slavonski Brod. Fotografija je snimljena te 1892. godine.

Na fotografiji je prikazana sa suprugom, odvjetnikom Vatroslavom Brlićem.

Rodila je sedmero djece: kćeri **Nadu, Zoru, Zdenku i Nevu**, te **Vladimira i Nikolu** koji su umrli ubrzo nakon poroda. Ova fotografija je snimljena 1911. godine, a na njoj je, uz Ivanu, kćer Zdenka.

Ivana Brlić Mažuranić se, dok su joj djeca bila mala, književnim radom bavila samo u rijetkim slobodnim trenucima. Kasnije, kad su djeca bila veća, posvetila se ozbiljnije pisanju.

Čudnovate zgode Šegrta Hlapića proslavile su je 1913.

Najpoznatije djelo Ivane Brlić Mažuranić su Čudnovate zgode Šegrta Hlapića, koje su postale opće mjesto djetinjstva za praktički sve generacije nakon što je knjiga izašla 1913. godine.

Pročitavši knjigu «Čudnovate zgode šegrta Hlapića», remek djelo Ivane Brlić – Mažuranić, kritičar i književnik Antun Gustav Matoš je napisao:

«Napisati je mogaše samo genij matere. Genij hrvatske majke upućuje našu djecu na jedina dva načina našeg održanja: na rad i na poštenje.»

Sve su priče Ivane Brlić – Mažuranić izrasle iz etički čvrstog izgrađenog osjećaja svijeta. Sve ih proniće čuvstvo dobrote, čuvstvo samilosti prema slabijima i siromašnjijima, vjera u pobjedu dobra, i vjera da nad svim čovječjim nastojanjima i činima bdi providnost, koja unatoč zapletima i teškoćama sve privodi konačnom i pravednom rješenju. Ti ideali dobrote i poštenja izvezeni su u svim djelima Ivane Brlić – Mažuranić ženskom rukom, u tako slikovitim i ljupkim šarama.

Poticaj su joj bili bistri izvori njezine mašte, stvaralačka snaga, volja da se ostvari dobrote i ljepote, i konačno ljubav prema ljepoti, ljepoti kao prema dobroti.

Djetinjstvo, kome se svi uvijek, a naročito u teškim trenucima vraćamo, postaje čarobnije upoznavanjem junaka naše sugrađanke, velike umjetnice iz svijeta pera – Ivane Brlić – Mažuranić.

Potomstvo svog plemenitog roda, razigranu maštu i vjeru u dobro uklesala je u djela s dubokom ljubavlju za hrvatsku domovinu i hrvatsku riječ. Njegovala je, voljela i obogaćivala «drevni, divni jezik naš» uvjerena da će upravo mladi naraštaji biti u stanju stvoriti djela neslučenih vrijednosti i koji će pronijeti slavu naroda kojemu pripadaju.

Svako dijete u Hrvatskoj u okviru svog školovanja nužno upoznaje Ivanina djela učeći tako daleko više od jednog poglavlja naše književnosti – ono uči što je ljubav u najvišem smislu riječi.

Svijet dječje mašte bio bi mnogo siromašniji kad ga ne bi ispunjavale Priče iz davnina i veseli šegrt Hlapić. Ivanine priče zbole o dječjim zgodama, nestaljucima, o razmaženosti, nesporazumima i svemu što prati svako djetinjstvo.

Ali, u svakom njenom djelu nalazimo izvorište dobrote, poštenja, radišnosti, ljubavi i ljepote.

Bila je prva žena koja je postala član Jugoslovenske akademije znanosti i umjetnosti.

Fotografija snimljena 1912. godine, kada joj je izašla pjesnička zbirka Slike. Godinu potom objavila je Šegrta Hlapića, a 1916. godine još jedno svoje kapitalno djelo, Priče iz davnine.

Čak četiri puta nominirana je za Nobelovu nagradu: 1931., 1935., 1937. i 1938. godine. Pisala je do 1937. godine, a zbog borbi s depresijom počinila je samoubojstvo 21. rujna 1938. godine u Zagrebu.

Zbog velike zasluge književnice koja je svojim djelom proslavila i pronijela ime Ogulina i njegovih osobitosti diljem svijeta, 1991. godine, svi djelatnici tadašnje OŠ Jure Kaurić donijeli su jednoglasnu odluku o preimenovanju škole u Osnovna škola Ivane Brlić – Mažuranić Ogulin. Budući da mladi naraštaji trebaju učiti prije svega o ljubavi prema čovjeku, pravdi, Bogu, nemoćima i nastradalima, sve će to naučiti proučavajući Ivanino djelo. Početkom 1991. g. škola je promijenila ime u Osnovna škola Ivane Brlić – Mažuranić te je prva u Ogulinu izvršila preimenovanje. Od 1991. godine, na dan rođenja Ivane Brlić – Mažuranić, 18. travnja, obilježava se Dan OŠ Ivane Brlić - Mažuranić. Uz Dan škole i 125 – tu obljetnicu rođenja Ivane Brlić – Mažuranić, Škola dobiva svoj grb s motom škole koji se udomačio kao naša prepoznatljivost. Stihovi su to iz Poputnice Kleku Ivana plemenitog Zajca «Sinci smo Kleka, vilina jeka – svoji na svom» i svečanu pjesmu – himnu škole «Hvala ti, hvala, Ivano».

Od osnutka škola djeluje u staroj školskoj zgradi u centru grada izgrađenoj 1891. g. na prijedlog našeg prvog bana pučanina, Ivana Mažuranića, djeda slavne spisateljice Ivane Brlić - Mažuranić. Školska zgrada tijekom stoljeća dograđivana je, obnavljana i adaptirana, ali unutar njenih stambenih zidova nikad nije zamro veseli, bezbrižni, dječji smijeh. Tako je ime plemenite obitelji Mažuranić u školi udvostručeno, a kroz njega se prožimaju hrvatska

povijest i hrvatska književnost, a mi dobro znamo da je i naša povijest i naša hrvatska književnost velika i da nas sve duboko veže za hrvatsko rodno tlo.

3. likovno-literarni natječaj "Hvala ti, hvala, Ivano, za bajke prekrasan dar" za učenike osnovnih škola Republike Hrvatske

Po treći put, OŠ Ivane Brlić–Mažuranić Ogulin organizira susret **dječjeg likovnog i literarnog stvaralaštva „Hvala ti, hvala, Ivano, za bajke prekrasan dar“** u spomen na Ogulinku i hrvatskog „Andersena“ Ivanu Brlić–Mažuranić koja se istakla kao slavna umjetnica „od pera“ u domovini i svijetu.

Cilj našeg natječaja je njegovanje literarnog stvaralaštva te likovne i vizualne kulture učenika, poticanje pisanog i umjetničkog izražavanja, upoznavanje s likom i stvaralaštvom slavne spisateljice Ivane Brlić–Mažuranić kao i kreativna razmjena s učenicima i učiteljima iz osnovnih škola cijele Republike Hrvatske.

Tema ovogodišnjeg likovnog natječaja je: Život malog nestvavnog lika Jagora iz Ivaninih „Priča iz davnina“.

Motivi: Strip - Jagor (likovi - Jagor, otac, mačeha, Bagan, baba Poludnica, krava, koza, starac)

Ključni pojmovi: strip, kadar, plan, rakurs, kompozicija, tekst, crta, boja, ploha

Likovna tehnika/kiparska tehnikा: crni flomaster i drvene bojice

Nastavno područje: plošno oblikovanje/ 2D

Zadatak: Osmisli i nacrtaj strip na temu priče „Jagor“. **Nestvarni likovi iz Ivaninih „Priča iz davnine“.**

Tema literarnog natječaja je: Tema literarnog natječaja je: „Kad se u zlu nađeš, ti ne čekaj da ti se veliki dvor raskrili već umakni i na mala vrata.“

Razrada teme: Pri pisanju svojih literarnih radova učenici mogu pisati o odnosu dobra i zla kao i potrebi da se zlu umakne. Mogu promišljati o tome kako zlu pobjeći te kako ga maknuti iz svog života. Čovjek ne treba očekivati velike stvari koje će ga spasiti već sam pokušati pronaći izlaz.

U nevolji se ne treba nemoćno čekati spas, već se treba pouzdati u sebe i svoje sposobnosti. Ponekad se rješenje i pomoć može pronaći u naoko slabim bićima ili jednostavnim postupcima koji u sebi ne sadrže dramatične geste.

Svim učenicima i njihovim mentorima zahvaljujemo na uloženom trudu i odazivu!

Dobrodošli u svijet mašte!

Ravnateljica:

Anđelka Salopek, mag.prim.educ.

Nagrađeni likovni radovi

Na 3. likovno-literarnom natječaju sudjelovalo je ukupno 20 osnovnih škola iz Republike Hrvatske.

U likovnom natječaju sudjelovalo je ukupno 60 učenika i 20 mentora što je ukupno 80 sudionika.

Povjerenstvo za odabir likovnih radova radilo je u sastavu: Adriana Vukelja, dipl. učiteljica s pojačanim programom iz područja likovne kulture, Alemka Lovnički, učiteljica razredne nastave, Martina Žanić, psihologinja, Martina Mihaljević, pedagoginja.

Povjerenstvo je nagradilo 6 likovnih radova.

U mlađoj kategoriji učenika 3.-5.razreda nagrade su osvojili:

- 1.Frida Rakoša, 5. razred, Osnovna škola Viktorovac, Sisak
- 2.Lana Komes, 5 razred, Osnovna škola Stjepana Basaričeka Ivanić-Grad
3. Eva Zorić, 3. razred, Osnovna škola Draganići, Draganići

U starijoj kategoriji učenika 6.-8.razreda nagrade su osvojili:

1. Dea Cindrić, 6. razred, Osnovna škola Dragutina Tadijanovića, Petrinja
2. Julija Klemeš, 6. razred, Osnovna škola Krunoslava Kutena, Vrbovec
3. Lea Vodopija 7.razred, Osnovna škola Stjepana Basaričeka Ivanić-Grad

Nagrađeni likovni radovi u kategoriji učenika 6.-8.razreda

Dea Cindrić, 6. razred, Osnovna škola Dragutina Tadijanovića, Petrinja

Julija Klemeš, 6. razred, Osnovna škola Krunoslava Kutena, Vrbovec

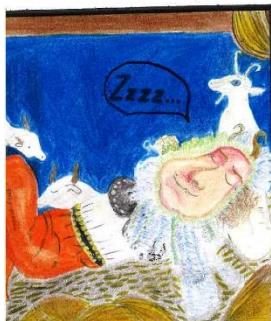
Lea Vodopija 7.razred, Osnovna škola Stjepana Basaričeka Ivanić-Grad

Nagrađeni likovni radovi u kategoriji učenika 3.-5.razreda

Frida Rakoša, 5. razred, Osnovna škola Viktorovac, Sisak

JAGOR

Lana Komes, 5 razred, Osnovna škola Stjepana Basaričeka Ivanić-Grad

Eva Zorić, 3. razred, Osnovna škola Draganići, Draganići

Nagrađeni literarni radovi

Na 3. likovno-literarnom natječaju sudjelovalo je ukupno 20 osnovnih škola iz Republike Hrvatske.

U literarnom natječaju sudjelovalo je ukupno 11 učenika i 3 mentora što je ukupno 14 sudionika.

Povjerenstvo za odabir literarnih radova radilo je u sastavu: Nataša Možgon, prof., Ana Musulin, prof., Valentina Matešić, mag. educ., Ivana Stipetić, dipl. uč., Marija Kolić, školska knjižničarka.

Povjerenstvo je nagradilo 5 literarnih radova.

U mlađoj kategoriji (učenici 3.-5.razreda) nagrade su osvojili:

1. Zoa Benković, 5. razred, Osnovna škola Dubovac , „Buci“
2. Ivan Mraković , 4 razred, OŠ Zorke Sever , Popovača , „Kad se u zlu nađeš, ti ne čekaj“
3. Marija Mraković , 3 razred, OŠ Zorke Sever , Popovača , „Kad se u zlu nađeš, ti ne čekaj“

U starijoj kategoriji (učenici 6.-8.razreda) nagrade su osvojili:

1. Ella Zlodi, 6. razred, OŠ Slavka Kolara Kravarsko, „Zdenac želja“
2. Josip Ferenčina, 7. razred, OŠ Dubovac, “ Kroz tijelo djeteta gladam odraslim očima“

Nagradeni literarni radovi u kategoriji učenika 3.-5.razreda

Buci

Davno, davno, dok još nije bilo tehnologije, postojala je vrsta ljudi zvana Buci. Bili su i izgledali baš poput nas danas s jednim malim izuzetkom. Po rođenju, svatko bi dobio neku vrstu moći. Moć vatre, moć ubrzanja, moć vjetra ili moć nevidljivosti. Zapravo, svi osim jednoga. Ali nije uvijek jedan izuzetak. Među Bucima bio je jedan i još jedan No, pustimo to za sada jer problem koji su imali miroljubivi Buci, koji su živjeli u selima na rubovima šuma, bio je veći i od njih samih. Veći i od dana i noći.

Još dok je Zemlja bila užarena, u njenoj utrobi rastao je Zmaj Unutrašnjosti, a s njim je raslo i zlo. Jer, tama se uvijek rodi tamo gdje će biti i svjetlosti. A Buci su bili dobrota i svjetlost te žive planete. Njegovo rođenje dogodilo se pet stoljeća prije Eleninog i još nekoliko godina prije rođenja malenog Istoka. Daleko gore, u planinama oko vulkana, prodone i zlokobne oči sijale su zlo do kuda im je pogled sezao. Tu nije bilo ptica, nije bilo boja niti se vidjelo plavo nebo

Mnogi Buci odlazili su ubiti Zmaja Unutrašnjosti, ali nikada se više nisu vratili, a zlo je bivalo sve veće i širilo se sve dalje. Već se moglo osjetiti u zraku kako se bliži. Polako, tromo i opako. U selima je zavladala panika. Znali su da će se boriti i braniti do posljednjeg Buca. Za tu opasnost su oduvijek znali Elena i Istok. Odrastali su zajedno, koliba do kolibe, i često su se igrali i zamišljali kako u žaru borbe ubijaju Zmaja Unutrašnjosti.

Elena je rođena sedam godina prije Istoka. Bilo je to neobično jutro, prepuno kapi rose u kojima se smijalo Sunce i prelijevale sve njegove boje. Elenina baka je znala da se rodila posebna djevojčica i često joj je dok ju je ljuljala u svome krilu pričala priče o hrabrim pothvatima Buca, ali je i uvijek šaputala nešto što

Eleni nije bilo jasno: „Koliko Buca stane u beskraj?“ Tek kasnije, svi su shvatili, kao i sama Elena, da su u njoj rođene sve moći u jednom. Baka Slavica je znala koliko je njena unuka posebna, ali je i znala da je rođena da bude ratnica. Ona koja će se boriti sa Zmajem Unutrašnjosti. Ona koju su svi znali iz legendi koje su se pričale noćima prije sna. Sedam godina kasnije, samo kolibu dalje, jednog sasvim običnog dana rođen je Istok, nestošni dječak bez moći. Svi su govorili kako će se one pojaviti kad odraste, samo malo kasne. Taj maleni dječak i Elena su postali nerazdvojni. Barem što se tiče Istoka. Zapravo, on ju je slijedio kamo god bi pošla. Divio joj se. Jer, ona je bila ta. Velika ratnica u koju su Buci polagali sve nade da će ih jednoga dana oslobođiti zla. Bio je to veliki pritisak za nju, kao što je nedostatak moći bio za Istoka. Dok su znali tako često sjediti na grani visokoga bora i gledati u daljinu prema planinama, Elena je ponavljal bakine riječi: „Koliko Buca stane u beskraj?“ i zamišljeno gledala u daljinu koja je postajala sve bliža. Istok je čuo kako stariji govore da kada iglice sa bora dotaknu tlo, Elena će ih oslobođiti zla. Jedne, ne toliko više zvjezdane noći, kada je navršila trinaest godina, dogodilo se ono čega su se svi bojali. Iglice su pale, ptice su nestajale, a Elena je znala da mora poći. U tišini su se pogledima svi pozdravili, samo je baka prošaptala: „Koliko Buca stane u beskraj?“ Ono što nisu tada znali je da se maleni šestogodišnjak iskrao i krenuo za Elenom.

Od tada Buci pričaju kako su iznad planine vidjeli vatru koja suklja, oblake koji su se nadvili i kružili velikom brzinom. Neki su tvrdili da su čuli glasnu riku koja je zlokobno odzvanjala. Ono što se stvarno dogodilo bilo je neobično. Neobično za legendu o ratnici.

Elena se borila sa Zmajem Unutrašnjosti. Koristila je sve svoje moći. Padala je i dizala se dok je Istok sakriven iza ulaza u pećinu u šoku sve to promatrao. U njegovim očima, ona je bila velika poput neprijatelja, hrabra, neustrašiva, puna žara borbe, poput vjetra, poput vatre, nevidljiva i vidljiva

Od dugotrajne borbe bila je iscrpljena i to je bio trenutak kada je upala u zmajevu stupicu. Istok je od straha razrogačio oči i na trenutak prestao disati ponavljujući u sebi mantru „Koliko Buca stane u beskraj, koliko Buca stane u beskraj...“

Jedan. Jedan je odgovor. I tada je ugledao. Krenuo je tiho iza leđa zmaju, posegnuo rukom i uhvatio ga za neobičnu bodlju na repu koja je toliko bila drugačija od ostatka njegova tijela i snažno povukao. Iščupao ju je i da...čula se tada prodorna rika jer je zli Zmaj Unutrašnjosti pao mrtav. Elena i Istok su se pogledali u čudu. Bila je to mješavina straha, sreće, bola i iznemoglosti.

Od tada je nebo plavo, ptice pjevom bude Buce, a moja baka mani priča legende o hrabrosti, o Bucima koji su pobijedili zlo, o jednoj ratnici i jednom običnom dječaku. O jednom. Koliko Buca stane u beskraj? Dovoljan je samo jedan. Onaj koji vidi, onaj koji zna. Jer svatko ima svoju slabu točku. Nije snaga u moći, već u umu.

Zoea Benković

Kad se u zlu nađeš, ti ne čekaj da ti se veliki dvor raskrili
već umakni i na mala vrata

Trebamo u životu krenuti od malih stvari, a ne čekati velike stvari da se dogode.

Tako gubimo vrijeme, moramo biti zadovoljni s malim stvarima koje su nekada bolje i vrjednije od velikih.

Trebamo biti dobri jedni prema drugima i ne željeti zlo jer ono može i nas snaći.

Ako se nađemo u zlu, dok čekamo da nam netko pomogne, trebamo razmisliti što možemo učiniti sami da se iz njega izbavimo.

Ivan Mraković

Kad se u zlu nađeš, ti ne čekaj da ti se veliki dvor raskrili
već umakni i na mala vrata

Kad nas snađe zlo, ne smijemo dopustiti da postane još veće.

Problemu ne smijemo dopustiti da nas sustigne. Zlo nas ne može obeshrabriti.

Nikoga ne smijemo uvaliti u zlo. Od zla se trebamo oslobođiti.

Mi želimo poboljšati svijet da ne bude zla.

Vrag je zlo i ne smijemo dopustiti da nas vrag zatoči u zlo.

Trebamo vjerovati u sebe i svoje sposobnosti ne čekati da se dogodi nešto veliko.

Marija Mraković

Nagradeni literarni radovi u kategoriji učenika 6.-8.razreda

ZDENAC ŽELJA

Bilo je jutro, hladno jutro, a snijeg je padao kao nikada. Životinje su odavno spavale zimski san i jedino što si mogao vidjeti su bijeli zečevi koji su bili jedva primjetljivi u snijegu.

A u kolibi je spavala jedna djevojčica sva promrzla i rumena. Krevet joj bješe odmah pored prozoru koji je sinoć ostavila poluotvorena. Nakon što je zatvorila prozor, hodala je kroz kolibicu koja je u zidovima imala nekoliko rupica. Kroz njih se osjetio hladni vjetar koji je puhao vani. Kad je stigla do stola, sjela je na stolac odmah pored majke koja je bila jako tužna i također promrzla. Djevojčica nije imala oca. Snašla ga je nesreća i poginuo je. Dok je hodao planinom na njega se srušio ogroman kamen, pa je na licu mesta poginuo. Njena majka nikako se nije mogla pomiriti s time da njega više nema. Kućom je vladao muk i tuga se osjetila u svakom kutu trošne kolibice. Nakon doručka djevojčica je krenula po drva za vatru. Kad je uzela drva, djevojčica krne prema vratima s košarom punom drva. Prestrašila se. Na prozoru pored vrata ugleda poruku u kojoj piše: „Dođi do zdenca!“

Nakon što je pročitala poruku, ostavila je košaru s drvećem i krenula do zdenca koji se nalazio duboko u šumi. Šuma je izgledala jezivo. Hodajući šumom osjećala je jezu. U trenutku kad je stigla do zdenca kao da se sunce probilo kroz grane i počelo sijati samo za nju. Tada ju je iz čista mira zdenac počeo dozivati. Mislila je da joj se pričinjava. Zdenac progovori: „Ispuni mi želju i ja će tebi!“ Djevojčica upita: „Što želiš?“ Na to joj zdenac odgovori da želi novčić iz špilje u kojoj spava ogroman medvjed. Djevojčica upita: „Što želiš?“ Na to joj zdenac

odgovori da želi novčić iz špilje u kojoj spava ogroman medvjed. Djevojčica ga upita: „A gdje se nalazi ta špilja?“ Zdenac odgovori: „Na drvetu se nalazi karta koja vodi do špilje.“ Djevojčica je potrčala do drveta da uzme kartu koja je bila pričvršćena za drvo čavlićem koji samo što nije ispao iz drveta. Uzela je kartu i krenula. Lutala je šumom misleći da se izgubila, ali u daljini ugleda špilju i potrči do nje. Usporila je i nesigurno se približila pećini da se medvjed ne probudi. Kad je ušla u špilju, ugledala je medvjeda. Najtiše što je mogla, prošla je pored njega na prstima da ga ne probudi. Uzela je novčić i brže, bolje izašla. Odnijela je novčić do zdenca i bacila ga. Tada zdenac kaže: „Što ti želiš?“ Djevojčica tužnim glasom odgovori da joj je jedina želja da joj se otac vrati u život. Zdenac odgovori: „Kako god ti želiš!“ Djevojčica je krenula kući i pred vratima više nije stajala košara.

Ušla je u kolibicu i majka je upita: „Gdje si bila do sad?“ Djevojčica joj ispriča što se dogodilo i zagrli je. Dugo već nisu osjetile takav mir. Nedugo nakon toga netko je pokucao na vrata. Majka sva sretna otvorila vrata. Na vratima je stajao njen muž. Čvrsto ga je zagrlila i s njena lica je kapnula suza hladna poput snijega.

Ella Zlodi

Kroz tijelo djeteta gledam odraslim očima

U naizgled vječnom i čvrstom zagrljaju naših roditelja kročimo kroz naše mlade dane pune igre, zabave i veselja. Ne sluteći što nas zapravo čeka nakon tih nevinih i sretnih godina, razmišljamo o ljepoti širokoga svijeta i kako ćemo jednoga dana osvojiti sve njegove izazove. Jednog dana oslobođimo se zaštitničkog kutka naših roditelja i krećemo u nove pobjede. Ubrzo shvatimo kako svijet nije pun šarenih duga i jake svjetlosti, već pogrdnih misli i gnusne tame. Žurnim korakom jurimo natrag prema našim roditeljima vrišteći od straha i strepnje. Tražimo ih posvuda, ali bez uspjeha. Prisiljeni smo se suočiti sa zlim svijetom punim pohlepnosti i rata ili posramljeno pobjeći od njega sami.

Dok samostalno kročimo kroz vlastiti život susrećemo se sa stvarnim licem svijeta koje predvodi zlo. Kako bismo nastavili živjeti moramo pobjeći od navedenog zla i pokušati opstati. Shvatio sam kako tek kada nemamo nikoga koga možemo pitati za savjet uistinu naučimo brinuti za sebe vodenim prošlim iskustvima, savjetima roditelja i drugih ljudi. Nažalost, neki ljudi ne opstanu i zlo na kraju pobijedi. Vodimo li se zdravim razumom znamo da se tome treba stati na kraj jednom zauvijek. Učeni smo da je najbolji pristup pobjedi nad zlom ignoriranje, što je ponekad dobra opcija, ali u službi privremene pobjede nad zlom. Rabimo li koju drugu metodu možda uspijemo trajno pobijediti zlo. Najgore je čekati princa na bijelom konju koji će te spasiti jer će najvjerojatnije doći prekasno ili se neće uopće pojaviti poput prijatelja u kojeg si se pouzdao da će ti pomoći, no ostavio te na cjedilu. Ako ne znaš što činiti nemoj se nemoćno sakriti i bojati se svijeta jer si tada najranjiviji i najmanji mrav te može pojesti kao u argumentu ili svađi, a možda i u ozbilnjijim situacijama poput nasilja. Ponekad se možeš naći u takvoj nevolji gdje ne znaš što učiniti i bespotrebno zakompliciraš situaciju. Odgovor se može nalaziti i nečemu jednostavnom neposredno do tvojih nogu. Uzevši to sve u obzir smatram da je najbolje donijeti vlastitu odluku. Drugi ne znaju tvoje istinske potrebe, onaj koji ih poznaće i njeguje si jedino ti. Uspijemo li pobijediti zlo bit ćemo jači i spremni za neki drugi navrat jer zlo nikada uistinu ne možemo pobijediti samo ga možemo poraziti.

Kada smo upoznali svijet u pravom svjetlu većina nas je pobegla od zla, ali nismo znali da će bježati vječno. Drugi su čekali spas, no ubrzo su bili poraženi i zlo ih je pojelo iznutra prema van. Pojedinci su opstali jer su se snašli

i na najjednostavniji način izmakli zlu. Saznali smo kako zlo možemo i moramo poraziti, ali i da mu se nikada ne možemo sakriti i pobjeći od njega. Promotrimo li situaciju pomnije shvatit ćemo kako bez zla ne bi bilo ni dobra jer jedno ne može postojati bez drugog kao crno i bijelo, vatra i voda, dan i noć. Bez zla bi život bio pust, ne bismo imali problema koje bismo morali riješiti i oblikovali sebe u bolje ljude. Ne bismo se intelektualno razvili zbog nepostojanja moralnosti. Postali bismo bijelo platno koje truli u šakama vremena i čeka svoju neizbjegnu smrt. Najvažnije je prihvatići činjenicu da nitko nije čisto dobro ili čisto zlo u svima nama postoje obje strane, ali moramo podržati i graditi svoje vrline, prihvatići svoje mane i pokušati ih popraviti jer smo jedino tada uistinu pobijedili zlo.

Josip Ferenčina

Popis učenika, mentora i škola sudionica u likovnom stvaralaštvu

R. B	RAZ.	IME I PREZIME UČENIKA	IME I PREZIME MENTORA	ŠKOLA	MJESTO
1.	4.R	NIKA VASIK	ANITA LOVREKOVIĆ MERKAŠ	OŠ Zvonimira Franka Kutina/PŠ Ilova, Kutina	KUTINA
2.	4.R	INES VIDA	ANITA LOVREKOVIĆ MERKAŠ	OŠ Zvonimira Franka Kutina/PŠ Ilova, Kutina	KUTINA
3.	6.R	DORA BENAKOVIĆ	NATAŠA MILAKARA	OŠ ANTUNA AUGUSTINČIĆA	ZAPREŠIĆ
4.	6.R	FRANKA FIŠKUŠ	NATAŠA MILAKARA	OŠ ANTUNA AUGUSTINČIĆA	ZAPREŠIĆ
5.	6.R	DEA CINDRIĆ	KRISTINA ROKSA	OŠ DRAGUTINA TADIJANOVIĆA	PETRINJA
6.	6.R	PETRA BALJAK	KRISTINA ROKSA	OŠ DRAGUTINA TADIJANOVIĆA	PETRINJA
7.	7.R	LEA VODOPIJA	ANA RODIĆ	OŠ STJEPANA BASARIČEKA	IVANIĆ-GRAD
8.	6.R	LENA GALIĆ	ANA RODIĆ	OŠ STJEPANA BASARIČEKA	IVANIĆ-GRAD
9.	5.R	TIN VODOPIJA	ANA RODIĆ	OŠ STJEPANA BASARIČEKA	IVANIĆ-GRAD
10.	5.R	LANA KOMES	ANA PENEZIĆ	OŠ STJEPANA BASARIČEKA	IVANIĆ-GRAD
11.	5.R	LANA ANTUNOVIĆ	ANA PENEZIĆ	OŠ STJEPANA BASARIČEKA	IVANIĆ-GRAD
12.	8.R	GABRIJELA JURAK	VIDA ŽILJAK	OŠ JOSIPA BROZA	KUMROVEC
13.	6.R	JULIJA KLEMEŠ	LJILJANA BUŠIĆ	OŠ KRUNOSLAVA KUTENA/PŠ RAKOVEC	VRBOVEC
14.	8.R	VITO LOVREKOVIĆ	DANIJELA JUREN	OŠ JOSIPA BADELIĆA	GRABERJE IVANIĆKO
15.	4.R	HELENA MATIJEVIĆ	ROMANA MILOVANIĆ	OŠ KATARINE ZRINJSKI	KRNJAK
16.	4.R	LUCIJA ČAVRAG	ROMANA MILOVANIĆ	OŠ KATARINE ZRINJSKI	KRNJAK
17.	3.R	MATKO ŠEGULIĆ	MARINA TRŽOK	OŠ DRAGANIĆI	DRAGANIĆI
18.	3.R	EVA ZORIĆ	MARINA TRŽOK	OŠ DRAGANIĆI	DRAGANIĆI
19.	3.R	ANA GOJIĆ	MARINA TRŽOK	OŠ DRAGANIĆI	DRAGANIĆI
20.	3.R	VITA RATAIĆ	MARINA TRŽOK	OŠ DRAGANIĆI	DRAGANIĆI
21.	5.R	DORA KOZARIĆ	IRINA ĐURIĆ	OŠ VIKTOROVAC	SISAK
22.	5.R	MAJA MARKOVIĆ	IRINA ĐURIĆ	OŠ VIKTOROVAC	SISAK
23.	5.R	FRIDA RAKOŠA	IRINA ĐURIĆ	OŠ VIKTOROVAC	SISAK
24.	5.R	KATARINA EMILIA BJERK	IRINA ĐURIĆ	OŠ VIKTOROVAC	SISAK
25.	5.R	AVA POLAK	IRINA ĐURIĆ	OŠ VIKTOROVAC	SISAK
26.	5.R	EMA MATIĆ	MIRNA RAKOŠA	1.OSNOVNA ŠKOLA	PETRINJA
27.	7.R	BARBARA BORŠIĆ	MIRNA RAKOŠA	1.OSNOVNA ŠKOLA	PETRINJA
28.	6.R	ANDREA VUČAK	MIRNA RAKOŠA	1.OSNOVNA ŠKOLA	PETRINJA

29	5.R	GABRIELA PAVLOVIĆ	MIRNA RAKOŠA	1.OSNOVNA ŠKOLA	PETRINJA
30	6.R	ERIN HRNČEVIĆ	MIRNA RAKOŠA	1.OSNOVNA ŠKOLA	PETRINJA
31	4.R	MIA VIDOVIC	ANKA GRMAN	OŠ BARILOVIĆ	BARILOVIĆ
32	4.R	NELA DOBRINIĆ	ANKA GRMAN	OŠ BARILOVIĆ	BARILOVIĆ
33	4.R	LANA ŠKRTIĆ	ANKA GRMAN	OŠ BARILOVIĆ	BARILOVIĆ
34	3.R	SARA MAGLIĆ	ANKA GRMAN	OŠ BARILOVIĆ	BARILOVIĆ
35	3.R	DOROTA RODAK	ANKA GRMAN	OŠ BARILOVIĆ	BARILOVIĆ
36	3.R	MIRNA BAHUN	MIRJANA BARTOLIĆ	OŠ ANTUNA IVANA KUKULJEVIĆA	VARAŽDINSKE TOPLICE
37	3.R	HANA RATKOVIĆ	MIRJANA BARTOLIĆ	OŠ ANTUNA IVANA KUKULJEVIĆA	VARAŽDINSKE TOPLICE
38	3.R	FRANKA GLUHAK	MIRJANA BARTOLIĆ	OŠ ANTUNA IVANA KUKULJEVIĆA	VARAŽDINSKE TOPLICE
39	3.R	BELA KONTREC	MIRJANA BARTOLIĆ	OŠ ANTUNA IVANA KUKULJEVIĆA	VARAŽDINSKE TOPLICE
40	3.R	PAULA MEDVEDEC	MIRJANA BARTOLIĆ	OŠ ANTUNA IVANA KUKULJEVIĆA	VARAŽDINSKE TOPLICE
41	4.R	JAN JURAK	SANDRA ŠKRKLIN	OŠ BISTRA	BISTRA
42	4.R	MISLAV MIHALIĆ	SANDRA ŠKRKLIN	OŠ BISTRA	BISTRA
43	4.R	ELA BATAKOVIĆ	SANDRA ŠKRKLIN	OŠ BISTRA	BISTRA
44	4.R	ELENA PISMAR	SANDRA ŠKRKLIN	OŠ BISTRA	BISTRA
45	4.R	ELENA PUZJAK	SANDRA ŠKRKLIN	OŠ BISTRA	BISTRA
46	4.R	LANA TOPIĆ	ANA PREPOLEC PADEŽANIN	PŠ CEROVAC VUKMANIĆKI	TURANJ
47	4.R	ANA MRKONJIĆ	ANA PREPOLEC PADEŽANIN	PŠ CEROVAC VUKMANIĆKI	TURANJ
48	4.R	IRINA RAUSAVLJEVIĆ	ANA PREPOLEC PADEŽANIN	PŠ CEROVAC VUKMANIĆKI	TURANJ
49	4.R	NOA KRČEL	ANA PREPOLEC PADEŽANIN	PŠ CEROVAC VUKMANIĆKI	TURANJ
50	6.R	LOVRO MATEC	JASENKO DOMINOVIC	OŠ KSAVERA ŠANDORA ĐALSKOG	DONJA ZELINA
51	6.R	IVONA JELAVIĆ	JASENKO DOMINOVIC	OŠ KSAVERA ŠANDORA ĐALSKOG	DONJA ZELINA
52	3.R	MIA VITEZ MAGDIĆ	LIDIJA NOVOSEL	OŠ KNEGINEC GORNJI	GORNJI KNEGINEC
53	3.R	AGATA MARIA BELŠČAK	LIDIJA NOVOSEL	OŠ KNEGINEC GORNJI	GORNJI KNEGINEC
54	3.R	TENA KNOK	LIDIJA NOVOSEL	OŠ KNEGINEC GORNJI	GORNJI KNEGINEC
55	3.R	LEA ŠPOLJARIĆ	LIDIJA NOVOSEL	OŠ KNEGINEC GORNJI	GORNJI KNEGINEC
56	3.R	TIA CINDORI	LIDIJA NOVOSEL	OŠ KNEGINEC GORNJI	GORNJI KNEGINEC
57	4.R	SEBASTIJAN SMOLČIĆ	MARICA PRANJIĆ	OŠ MLADOST,LEKENIK/P Š PEŠČENICA	LEKENIK
58	3.R	FILIP KENIG	MARICA PRANJIĆ	OŠ MLADOST,LEKENIK/P Š PEŠČENICA	LEKENIK
59	3.R	NIKA PANEŽIĆ	MARICA PRANJIĆ	OŠ MLADOST,LEKENIK/P Š PEŠČENICA	LEKENIK
60	4.R	PAULINA KOPRIVNJAK	IVANA STANEŠIĆ	OŠ MLADOST,LEKENIK	LEKENIK

61	4.R	GLORIA RADULOVIĆ	IVANA STANEŠIĆ	OŠ MLADOST,LEKENIK	LEKENIK	
----	-----	---------------------	----------------	--------------------	---------	--

Popis učenika, mentora i škola sudionica u literarnom stvaralaštvu

R.B.	IME I PREZIME UČENIKA	IME I PREZIME MENTORA	NAZIV DJELA	RAZ.	ŠKOLA	MJESTO
1.	Lili Šandor	Josipa Gršetić	Zajedno možemo promijeniti svijet	6.	OŠ Slavka Kolara	Kravarsko
2.	Ana Posavec	Josipa Gršetić	Danas	7.	OŠ Slavka Kolara	Kravarsko
3.	Ella Zlodi	Josipa Gršetić	Zdenac želja	6.	OŠ Slavka Kolara	Kravarsko
4.	Ana Gršetić	Josipa Gršetić	Iz zla u dobro	6.	OŠ Slavka Kolara	Kravarsko
5.	Josip Ferenčina	Matea Obajdin	Kroz tijelo djeteta gladam odraslim očima	7.	OŠ Dubovac	Karlovac
6.	Lana Movre	Matea Obajdin	Brava bez ključa	7.	OŠ Dubovac	Karlovac
7.	Zoea Benković	Matea Obajdin	Buci	5.	OŠ Dubovac	Karlovac
8.	Lana Blažan	Matea Obajdin	Svileni rupčić	5.	OŠ Dubovac	Karlovac
9.	Esma Šabanović	Matea Obajdin	Sjeme ljubavi ili zla?	5.	OŠ Dubovac	Karlovac
10.	Marija Mraković	Mirjana Šinković	Kad se u zlu nađeš, ti ne čekaj...	3.	OŠ Zorke Sever	Popovača
11.	Ivan Mraković	Mirjana Šinković	Kad se u zlu nađeš, ti ne čekaj...	4.	OŠ Zorke Sever	Popovača

Potomstvo svog plemenitog roda, razigranu maštu i vjeru u dobro uklesala je u djela s dubokom ljubavlju za hrvatsku domovinu i hrvatsku riječ. Njegovala je, voljela i obogaćivala «drevni, divni jezik naš» uvjerenja da će upravo mladi naraštaji biti u stanju stvoriti djela neslućenih vrijednosti i koji će pronijeti slavu naroda kojemu pripadaju.